

Sygnatura akt: XI GC 963/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Daniel Starmach

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. N., G. P., J. K., T. S.

przeciwko A. T.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 września 2016 roku do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanej na rzecz powodów, solidarnie, kwotę 2.317 (dwa tysiące trzysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu..

Sygnatura akt: XI GC 963/17

UZASADNIENIE

W dniu 12 maja 2017r. powodowie B. N., G. P., J. K., T. S. złożyli pozew przeciwko A. T. o zapłatę kwoty 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28 września 2016r. do dnia zapłaty oraz złożyli wniosek o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu swego żądania powodowie wskazali, iż postanowieniem z dnia 02 października 2014r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w upadłości likwidacyjnej. Nadto wskazali, iż na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyciągu z listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym powodowie są uprawnieni do egzekucji przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w zakresie kwoty 99.576,45 zł. Pozwana, w czasie powstania zobowiązań, była prezesem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. W związku z zakończeniem postępowania upadłościowego spółki powodowie wezwali pozwaną do dobrowolnego uregulowania zobowiązań, jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 maja 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powodów.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż nie zaprzecza, aby pełniła funkcję członka zarządu w czasie, w którym powstało zobowiązanie spółki wobec powodów, ani tego, iż egzekucja względem spółki okazała się bezskuteczna. Wskazała jednak na okoliczność zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a który to wniosek, zdaniem pozwanej, został zgłoszony przez nią we właściwym czasie, zgodnie z art. 299 §2 k.s.h., gdyż nie było wcześniej przesłanek do stwierdzenia jej trwałej niewypłacalności.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 października 2009r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. złożyła do Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego. Na załączonym do wniosku spisie wierzycieli została wskazana m.in. wierzytelność (...) spółka cywilna B. N., G. P., J. K., T. S. z tytułu faktur, z terminem płatności 21 marca 2009r., 22 kwietnia 2009r., 23 maja 2009r., 19 czerwca 2009r.

Według oświadczenia o aktualnym wykazie majątku z szacunkową wyceną jego składników na dzień 07 października 2009r., podpisanego przez księgową B. W. oraz prezesa zarządu A. T., wartość składników majątku spółki wynosiła 597,997,28 zł. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M., według bilansu sporządzonego na dzień 30 września 2009r., obejmujący stan na 31 grudnia 2008r. wynosiły 2 600 768,12 zł, a według stanu na dzień 30 września 2009r. - 2 311 998,90 zł.

(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wystawione były tytuły egzekucyjne oraz nakazy zapłaty oraz prowadzone były postępowania podatkowe oraz sądowe.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. miała problemy finansowe od 2008r. Najstarsze zobowiązanie spółki datowane jest na 23 kwietnia 2008r.

Na dzień 30 września 2009r. strata spółki wynosiła 3 701 006,42 zł.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2009r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie (XII GU 192/09) ogłosił upadłość (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. obejmującą likwidację majątku dłużnika. Nadto wezwano wierzycieli upadłego do zgłoszenia swoich wierzytelności.

Dowód:

- dokumenty z akt sygn. XII GU 192/09.

Postanowieniem z dnia 02 października 2014r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie, Wydział XII Gospodarczy (XII GUp 116/09) stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w upadłości likwidacyjnej.

B. N., G. P., J. K., T. S. zgłosili swoją wierzytelność w postępowaniu upadłościowym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w upadłości likwidacyjnej (sygn. XII GUp 116/09) w kwocie 99.598,70 zł. Syndyk uznał wierzytelność w kwocie 99.576,45 zł (92.215,26 zł kwota główna, 7.361,19 zł odsetki).

Wyciąg z listy wierzytelności, w dniu 23 sierpnia 2016r., został opatrzony klauzulą wykonalności, a na podstawie tego tytułu wykonawczego B. N., G. P., J. K., T. S. uprawnieni byli do egzekucji przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w zakresie kwoty 99.576,45 zł.

Dowód:

- postanowienie z dnia 02 października 2014r. wraz z pismem z dnia 01 lipca 2015r., k.9-10v;

- wyciąg z listy wierzytelności wraz z klauzulą wykonalności, k.11.

A. T. pełniła funkcję prezesa zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M. od 02 stycznia 2008r.

Niesporne, nadto dowód:

- wyciąg z KRS, k.12-13v;

- zeznania A. T., k.45-47.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M. w 2009 roku realizowała inwestycje w postaci trzech budów. Spółka, w celu rozwiązania problemów finansowych, składała wnioski do banku o udzielenie kredytów, jednakże bezskutecznie.

Dowód:

- zeznania A. T., k.45-47.

Egzekucja prowadzona z wniosku B. N., G. P., J. K., T. S. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyciągu z listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym spółki, okazała się bezskuteczna.

Niesporne.

Pismem z dnia 13 września 2016r. (...) - Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., działająca w imieniu (...) spółki cywilnej B. N., G. P., J. K., T. S., wezwała A. T. do zapłaty kwoty 126.953,01 zł i wskazała, iż roszczenie to wynika z tytułu wykonawczego w postaci wyciągu z listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M. (XII GUp 116/09) opatrzonej klauzulą wykonalności z dnia 23 sierpnia 2016r. Wskazano nadto, iż zapłata powyższej należności winna nastąpić do dnia 27 września 2016r.

Dowód:

- wezwanie z dnia 13 września 2016r. wraz z dowodem nadania, k.14-15.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 299 § 1 k.s.h., zgodnie z którym jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Z kolei § 2 stanowi, iż członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody.

W niniejszej sprawie bezsporna była legitymacja bierna pozwanej, która sama potwierdzała fakt, iż pełniła funkcję członka zarządu w czasie, w którym powstało zobowiązanie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M. wobec powodów. Okoliczność ta wynika nadto z wydruku KRS, w którym wskazane jest, iż pozwana jest prezesem zarządu spółki od czasu jej powstania. Poza sporem pozostawała także okoliczność, iż powodowie byli uprawnieni do egzekucji przeciwko spółce na podstawie tytułu wykonawczego oraz okoliczność, iż egzekucja prowadzona wobec spółki okazała się bezskuteczna, zatem powodowie nie mieli możliwości dochodzić swojego

roszczenia bezpośrednio od spółki. Kwestią sporną było natomiast to, czy pozwana, mimo bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce, ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki, w związku ze złożeniem przez spółkę wniosku o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku. Ustalenia Sądu skoncentrowały się zatem na określeniu, czy pozwana może uchylić się od odpowiedzialności wynikającej z art. 299 k.s.h.

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty złożone przez stronę powodową, akta XII GU 192/09 dot. ogłoszenia upadłości spółki oraz w oparciu o zeznania pozwanej. Strona pozwana wniosła początkowo o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, jednakże w dalszym piśmie procesowym cofnęła ten wniosek.

Strona pozwana, jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M., była odpowiedzialna za zobowiązania spółki, zgodnie z art. 299 § 1 k.s.h. Odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. na podstawie art. 299 KSH ma charakter odszkodowawczy. Jest to deliktowa odpowiedzialność własna członków zarządu za dopuszczenie do obniżenia potencjału majątkowego spółki, powodującego niemożność wyegzekwowania zobowiązań spółki z o.o. z jej majątku. Ponoszą ją osoby będące członkami zarządu spółki w czasie powstania i istnienia zobowiązania, a ściślej rzecz ujmując - w czasie powstania i istnienia podstawy tego zobowiązania. Nie ma przy tym znaczenia, czy bezskuteczność egzekucji z majątku spółki miała miejsce w czasie pełnienia przez nich funkcji członków zarządu czy też w okresie po ich odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2017r., I CSK 286/16, Legalis numer 1606097).

Jednakże, od powyższej odpowiedzialności pozwana, jako prezes zarządu, mogła się uwolnić w sytuacjach opisanych w art. 299 § 2 k.s.h., mianowicie wtedy, gdy wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody. W niniejszej sprawie okolicznością wyłączającą odpowiedzialność pozwanej, miało być, jej zdaniem, złożenie wniosku o upadłość we właściwym czasie.

Określenie „we właściwym czasie”, które wprost nie wskazuje kiedy wniosek o zgłoszenie upadłości będzie traktowany jako wyłączający odpowiedzialność członka zarządu, jest przedmiotem wielu orzeczeń sądowych. Linia orzecznicza jest zgodna co do tego jak traktować powyższe określenie. Przy określeniu in concreto czasu „właściwego” musi być uwzględniana funkcja przepisu art. 298 KH, która jest zarazem funkcją postępowania upadłościowego, a która polega na ochronie interesów wierzycieli, w szczególności w sytuacji, kiedy wiadomo już, że dłużnik nie będzie w stanie wszystkich zaspokoić w całości. Nie powinien być zatem uznany za „właściwy” czas zgłoszenia, w którym stan majątkowy spółki kwalifikuje ją już jako bankruta, niweczyłoby to bowiem cały sens postępowania upadłościowego, pozbawiając wierzycieli jakiegokolwiek ochrony prawnej ich interesów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 listopada 1999r., III CKN 425/98, Legalis numer 342608; podobnie: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 lutego 2001r., IV CKN 258/00, Legalis numer 277980, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2002 r., II CKN 958/99, Legalis numer 278988, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2004r., III CK 55/03, Legalis numer 74313, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2008r., II CSK 142/08, Legalis numer 133176). Nadto, dla oceny "właściwego momentu" na zgłoszenie wniosku o upadłość nie ma decydującego znaczenia fakt sporządzenia rocznego bilansu spółki, jeżeli członek zarządu przy dołożeniu należytej staranności mógł i powinien już wcześniej uzyskać świadomość stanu finansowego spółki, wykonując prawidłowo bieżący zarząd (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007r., I CSK 313/07, Legalis numer 107601; podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008r., II CSK 545/07, Legalis numer 107616).

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Rolą powodów było wykazanie, iż posiadają tytuł wykonawczy, na podstawie którego mogli prowadzić egzekucję przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M.. Nadto winni wykazać, iż

egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna oraz okoliczność, iż pozwana pełniła funkcję prezesa spółki. Powyższe okoliczności, nie dość, że były wykazane przez powodów, to nie stanowiły przedmiotu sporu, gdyż pozwana tego nie kwestionowała.

Sporną rzeczą, jak już wspomniano, był moment złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, który miał wpływać na wyłączenie odpowiedzialności pozwanej za zobowiązania spółki. Należy zauważyć, iż mimo zasady wyrażonej w art. 6 k.c., brzmienie art. 299 § 2 k.s.h. zmienia ciężar dowodu - członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody. Jak wskazał Sąd Najwyższy „przesłanki egzoneracyjne określone w art. 299 § 2 KSH mają na celu zrównoważenie sytuacji członków zarządu spółki z o.o. względem wierzycieli, jeżeli mimo bezskuteczności egzekucji wobec spółki nie powinno się do odpowiedzialności cywilnej pociągać również tych osób. Przepis ten jest wyjątkiem od zasady odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. przewidzianej w art. 299 § 1 KSH i do nich należy wykazanie okoliczności zwalniającej ich od odpowiedzialności.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013r., III CSK 321/12, Legalis numer 726211). W związku z powyższym to strona pozwana winna udowodnić, iż zgłoszenie przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej wniosku o ogłoszenie upadłości, nastąpiło „we właściwym czasie”. Pozwana jednakże temu obowiązkowi nie sprostała.

Nie ulega wątpliwości, iż ustalenie kiedy, w tej konkretnej sytuacji, należało złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, aby był on uznawany za złożony „we właściwym czasie”, mogło nastąpić w oparciu o opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z dziedziny rachunkowości. Biegły mógłby w tym celu zbadać sytuację finansową spółki, a to z kolei pozwoliłoby ustalić, czy złożony wniosek o ogłoszenie upadłości w dniu 09 października 2009r. był wnioskiem spóźnionym, w świetle art. 299 § 2 k.s.h., czy też zwolniłby on pozwaną od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Jednakże pozwana, mimo zgłoszenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w sprzeczności od nakazu zapłaty, w dalszym piśmie procesowym cofnęła ten wniosek, pozbawiając się tym samym jednej z możliwości wykazania swoich twierdzeń. Pozwana nie przedłożyła również innych dokumentów, które wskazywałyby na wyłączenie odpowiedzialności pozwanej.

Analiza dokumentów znajdujących się w dołączonych aktach o sygn. XII GU 192/09 również jednoznacznie nie wykazała, iż pozwana złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości „we właściwym czasie”. Sam fakt złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie był sporny.

Należy wskazać, iż zgodnie ze spisem wierzycieli, faktury wystawiane przez powodów datowane były na rok 2009, miesiąc marzec, kwiecień, maj i czerwiec. Natomiast można było zauważyć, iż spis ten obejmował również roszczenia innych wierzycieli spółki, które były wymagalne wcześniej, niż wierzycieli powodów. Najstarsze zobowiązanie było bowiem z 23 kwietnia 2008r. Nadto sama pozwana wskazała, iż problemy finansowe spółki zaczęły się już w roku 2008 (zeznania pozwanej w aktach XII GU 192/09). Pozwana wskazała również, iż w 2009r. spółka realizowała 3 duże inwestycje, a problemy finansowe miały zostać rozwiązane poprzez zaciąganie kredytów w bankach, których jednakże nie uzyskała (k.46-47). Te wszystkie okoliczności, przy braku dowodu z opinii biegłego wskazującego jednoznacznie na sytuację finansową spółki w momencie składania wniosku o ogłoszenie upadłości, uzasadniają stanowisko, iż pozwana nie może zostać wyłączona od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h., a tym samym roszczenie powodów jest uzasadnione.

Na podstawie dokumentów w aktach upadłościowych nie sposób ustalić, czy wniosek złożono we właściwym czasie. Należałoby odnieść się bowiem do procesu decyzyjnego upadłej spółki, która nie posiadając w zasadzie kapitału realizowała równoległe kilka inwestycji budowlanych, w zasadzie licząc, z uwagi na zmianę warunków gospodarczych na możliwość ich prowadzenia o kredyt. Co jest niesporne, spółka kredytu nie otrzymała co miało miejsce, w świetle zeznań pozwanej, już w chwili, kiedy problemy finansowe występowały. Dokumenty złożone na potrzeby

postępowania upadłościowego były wystarczające do prowadzenia tamtejszego postępowania. Wystarczające jednak nie były do ustalenia, kiedy nastąpiły podstawy złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Należałoby zbadać bowiem kondycję finansową spółki, jej bilanse i inne dokumenty celem ustalenia okresu (daty) kiedy wystąpiła przesłanka do ogłoszenia upadłości. Prawo upadłościowe nie zabrania bowiem ogłoszenia upadłości dłużnika w sytuacji, kiedy przesłanki wystąpiły nawet w długim okresie poprzedzającym złożenie przedmiotowego wniosku. O ile, co sąd powtórzy, sąd upadłościowy badał przesłanki do ogłoszenia upadłości, to jednak odrębnemu badaniu podlega przez sąd tutejszy fakt, czy wniosek złożono w „odpowiednim czasie” a okoliczność tę wykazać powinna pozwana. Warto jedynie wskazać, że powodowie uczestniczyli w postępowaniu upadłościowym, jednak majątek masy upadłości nie pozwolił na zaspokojenie wierzytelności należących do kategorii, do której należało zgłoszenie powodów. Na marginesie sąd dodaje, że trudno opierać działalność spółki na kredycie bankowym w sytuacji, kiedy bank nie ma obowiązku kredytu udzielić. Pozwana nie wykazała, że mimo słabej kondycji finansowej otrzymała promesę kredytową, która później, bez winy spółki nie została przez bank dotrzymana, zrealizowana. Dopiero wówczas możnaby przyjąć, że oczekiwanie na kredyt i prowadzenie działalności gospodarczej było uzasadnione i nie było podstaw do wcześniejszego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma również znaczenia brak orzeczenia wobec pozwanej zakazu prowadzenia działalności gospodarczej.

Reasumując, Sąd uznał, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Rozważania skoncentrowały się w głównej mierze na ustaleniu, czy wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony „we właściwym czasie”, gdyż okoliczność, iż powodowie byli uprawnieni do egzekucji przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w M., która następnie okazała się bezskuteczna, a także okoliczność pełnienia funkcji prezesa spółki przez pozwaną, nie były kwestionowane, a zatem nie stanowiły przedmiotu sporu. Pozwana twierdziła, iż mimo wszystko nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki, gdyż został złożony „we właściwym czasie”, wniosek o ogłoszenie upadłości spółki, a która to okoliczność wyłącza odpowiedzialność członka zarządu. Ciężar dowodu jednakże spoczywał w tej kwestii na pozwanej i to ona winna wykazać, iż sytuacja przez nią opisana miała miejsce. Szczególnym dowodem, który mógłby ustalić czy wniosek o zgłoszenie upadłości został zgłoszony „we właściwym czasie”, byłaby opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości. Biegły mógłby wówczas określić sytuację finansową spółki, a następnie można byłoby ustalić, czy złożony wniosek spowodował uwolnienie się pozwanej od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Pozwana jednakże, mimo zgłoszenia w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, cofnęła ten wniosek w późniejszym piśmie procesowym. Nie przedłożyła nadto żadnych innych dokumentów, którymi miałyby wykazać swoje twierdzenia. Strona pozwana nie sprostowała zatem obowiązkowi wykazania, iż zaszła taka okoliczność, która zwolniłaby ją od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Nadto Sąd pragnie zauważyć, iż analiza dokumentów nie wskazywała, aby wniosek o zgłoszenie upadłości został złożony „we właściwym czasie”. Sama pozwana wskazała, iż problemy finansowe spółki zaczęły się w 2008r., nadto okoliczność ta wynika ze spisu wierzycieli, w którym wskazane jest, iż najstarsze zobowiązanie spółki datowane było na 23 kwietnia 2008r. Wszystkie te okoliczności nie wskazują jednoznacznie, iż wniosek o ogłoszenie upadłości z dnia 09 października 2009r. był złożony „we właściwym czasie”, o którym mowa w art. 299 § 2 k.s.h., i który wyłączyłby odpowiedzialności pozwanej za zobowiązania spółki.

Z powyższych względów Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę dochodzoną niniejszym pozwem w wysokości 10.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 września 2016r. do dnia zapłaty. Uzasadnienie zasądzenia odsetek znajduje oparcie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2002r. (IV CKN 793/00, Legalis 54268), zgodnie z którym „odsetki za opóźnienie od odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 298 KH należą się od chwili wymagalności roszczenia (art. 455 KC).” W wezwaniu do strona powodowa wskazała termin, w ciągu którego należy uiścić kwotę, tj. do dnia 27 września 2016r., zatem Sąd zasądził odsetki od dnia następującego po terminie wskazanym w powyższym piśmie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona pozwana przegrała sprawę w całości, a zatem winna jest zwrócić powodowi koszty procesu w łącznej kwocie 2.317 zł, na którą to kwotę składa się: 500 zł opłata od pozwu,

17 opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 1.800 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu z dnia 27 października 2016r. O kosztach procesu orzeczono w pkt 2.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej
3. Akta z pismem lub za 30 dni.